

Stand, den angaaer. Dersom der forøvrigt ikke gjøres nogen Indvending, skal jeg saaledes blot hermed anbefale Sagen til Thinget.

Da ikke flere begjærede Ordet, sattes det under Afstemning, om Lovforslaget maatte nyde Fremme, hvilket

vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.

Det næste Lovforslag, om hvis Fremme der var Spørgsmaal, var det af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) indbragte Forslag til Lov, angaaende Ophævelsen af Indskrænkning for Procuratorers Møde og Sæde i Forligelsescommissionerne.

Spændet: Da Forstagsstilleren ikke er tilstede, skal jeg tillade mig at anbefale dette Forslag, der gaaer ud paa at hæve den Indskrænkning i den Frihed, som man har til at lade møde i Forligelsescommissioner ved Fuldmægtig, at man ikke til sin Fuldmægtig maa antage en Procurator. Dette Forbud er, idetmindste hvad Kjøbenhavn angaaer, til ingen Nytte, men tværtimod til Skade og til Uleilighed. Det Sædbanlige er jo, naar En faaer en Retstrætte, at han saa henvender sig til en Sagfører og raadsfører sig med ham, og det er altsaa meget hyppigt, at Sagføreren skriver Forligesklagen. Paa Grund af det Forbud, som ved det foreliggende Lovforslag søges ophævet, kan Sagføreren imidlertid hverken selv møde som Fuldmægtig eller lade møde ved den Fuldmægtig, som han bruger til at møde for sig i Retten, og han lader da ofte i slike Tilfælde møde ved en Contorist, men derved vinder Sagen virkelig ikke. Det andet Forbud, som Lovforslaget gaaer ud paa at ophæve, er det, at Sagførerne ikke maa være Forligelsescommissairer, men ved dette Forbud troer jeg, at der vises denne Stand en ufortjent Mistillid, og jeg troer, at, hvis denne Mistillid har nogen Virkning, saa er det netop den, at den, om jeg saa maa sige, skader Sagførerstandens Moralitet. Dette hører jo imidlertid nærmest til Sagens Realitet, og jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Forslaget til Thinget og bede, at det maa tages under Behandling.

Christensen: Maa jeg bede om Ordet!

Steenstrup: Det er mig ikke ganske

klart, at disse to Forslag, som her ere gjorte under Et af den ærede Rigsdagsmand kan gives Medhold. Hvad navnlig det sidste angaaer, som den ærede Rigsdagsmand, der nylig satte sig, ogsaa anbefalede, da synes det rigtignok temmeligt utvivlsomt, at det er at lade Parterne hen paa et Gebeet, hvor de ikke tør møde med en fuldkommen Tillid, naar de, hvis eneste udelukkende Grhverv det er at føre Sager, skulle beklæde Forligelsescommissioner. Jeg troer derfor ingenlunde, at det vil have en Støtte i den almindelige Opinion, at det Bud, som er imod Forligelsescommissioners Bestyrelse ved Sagførere, bliver hævet; jeg troer heller ikke, at det vil være i Sagens Lær, at det blev hævet, og jeg troer ligesaa lidt, at man kan sige, at man af dette Forbuds Bestaaen kan ulede en Skygge paa Sagførerstanden, som at man forøvrigt kan ulede en saadan Skygge i andre Forhold, hvor formedelst Sagens naturlige Forhold visse Personer undrages fra visse Stillinger, der antages at komme i en noget særlig Collision med de Forretninger, som de iverigt have at udøve. Hvad forøvrigt Møder i Forligelsescommissioner som Privates Befuldmægtigede angaaer, da er der vistnok meget mere, der kunde tale derfor; jeg kjender forøvrigt ikke den Praxis fra min Kreds, at Sagførerne illudere Bestemmelsen ved at sende en Anden for dem. Den Praxis, jeg kjender til, holder sig Lovgivningens Bestemmelser efterrettelig, og ligesom Sagførerne efter Lovgivningens Bestemmelser ikke maa møde selv, saaledes afholde de sig ogsaa fra at møde ved Fuldmægtig. Med Hensyn til denne Deel af Sagen skal jeg udtale den Mening, at der med meget mere Føje kan tænkes paa en Forandring i det Bestaaende. Jeg troer virkelig, at man maa erkjende, at det maa ske endogsaa for de meest Anseete af Sagførerstanden ingenlunde er deres principale Hverv at føre Sager, og at de Sagførere, der nyde Tillid, virkelig ogsaa kunne og ville fremme det Gode og ei hindre Forlig ved at møde, ligesom det vistnok ogsaa temmelig almindeligt er erkjendt, at det ingenlunde strider imod Sagførernes Interesse, — hvis man muligens vilde troe, at der alene toges Hensyn dertil, — at